

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: <i>praktyczny</i>	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: JĘZYK OBCY – JĘZYK ANGIELSKI	
Lektorat	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z zasadami stosowania struktur gramatyczno-leksykalnych w języku angielskim. C2 Zapoznanie studentów z zasadami tworzenia wypowiedzi w języku angielskim. C3 Zapoznanie studentów ze słownictwem ogólnym i specjalistycznym (psychologia i dyscypliny pokrewne). C4 Utrwalenie posiadanych umiejętności oraz użycie nabytej wiedzy w wypowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie. C5 Utrwalenie umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku angielskim.	
Przedmiot wprowadzający: Brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student zna podstawowe struktury gramatyczne i słownictwo języka angielskiego. Ws2 Student potrafi w stopniu podstawowym wykorzystywać nabytą wiedzę teoretyczną do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku angielskim.	
Metody kształcenia: Mk1 Metoda podająca – objaśnienie. Mk2 Metoda praktyczna - ćwiczenie przedmiotowe. Mk3 Metoda komunikacyjna: praca w parach i małych grupach. Mk4 Metoda gramatyczno – tłumaczeniowa Mk5 Metoda CALL (Computer Assisted Language Learning) student pracuje zdalnie rozwiązując samodzielnie ćwiczenia na kursie e-learningowym	
Pomoce dydaktyczne: Pd1 monitor interaktywny Pd2 projektor Pd3 kurs e-learningowy z języka angielskiego Pd4 strony www do nauki języka angielskiego	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Program kształcenia kursu e-learningowego (treści nauczania): T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie następujących struktur gramatycznych: czasy przeszłe; teraźniejsze i przyszłe; czasowniki modalne; stopniowanie przymiotników; okresy warunkowe; liczebniki; konstrukcje gerundialne i bezokolicznikowe; mowa zależna; strona bierna; czasowniki frazowe. T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. T3 Utrwalenie umiejętności rozumienia tekstu mówionego i pisanego. Program kształcenia lektoratu (treści nauczania): T4 Utrwalenie i poszerzenie umiejętności formułowania oraz wyrażania opinii w języku angielskim. T5 Utrwalenie umiejętności referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów. T6 Utrwalenie umiejętności samodzielnej pracy z materiałami w języku angielskim.	
Literatura podstawowa: 1. Kollmanová, L. <i>Angličtina nejen pro samouky</i>. Praha: Leda, 2023. ISBN 978-80-7335-861-7 2. Raymond Murphy. <i>Essesntial Grammar in Use</i>. Praha: ILC Czechoslovakia, s.r.o., 2015. 3. www.helpforenglish.cz, www.grammar.cz 4. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, <i>New English File Pre-Intermediate</i>, OUP 2019 5. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, <i>New English File Intermediate</i>, OUP 2019 6. C. Oxenden, C. Latham-Koenig, <i>New English File Upper-Intermediate</i>, OUP 2020	
Literatura uzupełniająca: 1. <i>Essesntial Grammar in Use</i> - Raymond Murphy 2. <i>English Vocabulary in Use: Pre-Intermediate and Intermediate</i> - Stuart Redman; portály: www.helpforenglish.cz, www.grammar.cz 3. Przemysław Słomski, Piotr Słomski, <i>Podręczny słownik medyczny</i>, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, 2004	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się (f – formujący, p – podsumowujący): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania w semestrze – kolokwium P2 Ocena opanowania materiału nauczania – egzamin końcowy	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
F2	20
F3	20
P1	50
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus	

70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
P2	100
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	

Efekty uczenia się dla przedmiotu Lektorat					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Student zna, na poziomie zaawansowanym i rozumie zasady tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku angielskim, zna słownictwo ogólne i specjalistyczne.			KW_01	
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku angielskim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać terminologią w tym zakresie na poziomie B2 ESOKJ.			KU_14	
E3_K	Student jest gotowy do pracy samodzielnej i w zespole, komunikując się z grupą w języku angielskim.			KK_06 KK_12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia	Odniesienie danego efektu do efektu	Odniesienie danego efektu do	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia	Odniesienie danego efektu do	Odniesienie danego efektu do

się	kierunkowego	celu kształcenia	(nauczania)	metod kształcenia	sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	KW_01	C1-C5	T1 - T6	Mk1, Mk2, Mk3, Mk4, Mk5	F1, F2, F3 P1
Umiejętności					
E2_U	KU_14	C1-C4	T4 - T6	Mk1, Mk2, Mk3 Mk4 Mk5	F1, F2, P1
Kompetencje					
E3_K	KK_06 KK_12	C5	T6	Mk1, Mk2, Mk3	F1 F3
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studenta			Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim			-	
Ćwiczenia				-	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				200	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Konsultacje				-	
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury			-	
	Rozwiązywanie zadań i problemów			20	
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			-	

	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		250
Liczba punktów ECTS		10

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: <i>praktyczny</i>	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>JĘZYK OBCY - JĘZYK NIEMIECKI</i>	
Lektorat	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z zasadami tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku obcym na poziomie B2. C2 Przekazanie wiedzy na temat zasad tworzenia wypowiedzi w języku obcym. C3 Przekazanie wiedzy w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. C4 WYROBIENIE umiejętności stosowania nabytej wiedzy w wypowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie. C5 WYROBIENIE umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku obcym.	
Przedmiot wprowadzający: Brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1. Student ma podstawowe wiadomości w zakresie struktur gramatycznych i słownictwa języka obcego. Ws2. Student potrafi zrozumieć wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym na poziomie A2. Ws3. Student potrafi w stopniu podstawowym wykorzystywać nabytą wiedzę teoretyczną do formułowania wypowiedzi ustnych i pisemnych w języku obcym na poziomie A2.	
Metody kształcenia: Mk1 Metoda komunikacyjna Mk2 Metoda gramatyczno - tłumaczeniowa Mk3 Metoda indukcyjna Mk4 Dyskusja	
Pomoce dydaktyczne: Pd1 monitor interaktywny Pd2 projektor Pd3 kurs e-learningowy z języka niemieckiego Pd4 strony www do nauki języka niemieckiego	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Program kształcenia (treści nauczania): T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie następujących struktur gramatycznych: czas przeszły, teraźniejszy i przyszły; czasowniki modalne; stopniowanie przymiotników; liczebniki; rodzajniki; konstrukcje bezokolicznikowe; szyk prosty i szyk przestawny w zdaniu złożonym; strona bierna; czasowniki rozdzielnie złożone; rekcja czasownika T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. T3 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI w zakresie rozumienia tekstu mówionego i pisanego. T4 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI formułowania oraz wyrażania opinii i przemyśleń w języku obcym. T5 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI w zakresie referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów. T6 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI samodzielnej pracy z materiałem w języku obcym.	
Literatura podstawowa: 1. Motta, G. a kol. <i>Direkt neu 1</i>. Praha: Nakladatelství Klett, 2014. (bez ISBN) 2. Podhorná, L. <i>Němčina přehledně</i>. Praha: Rubico, 2007. ISBN 9788073460815 3. www.klett.cz (On-line cvičení) 4. Akademický slovník cizích slov / kolektiv autorů pod vedením Věry Petráčkové a Jiřího Krause 5. R. M. Dallapiazza, E. von Jan, T. Schönherr, C. Badstübner- Kizik, Tangram 1A, Tangram 1B, Tangram 2A, Hueber 2008.	
Literatura uzupełniająca: 1. www.klett.cz on-line cvičení 2. H. Buscha, <i>Deutsche Grammatik- ein Handbuch für den Ausländerunterricht</i>, Langenscheidt 2008 3. E. M. Rostek, <i>Deutsch Effektiv</i>, Wagros 2012.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania w semestrze – kolokwium P2 Ocena opanowania materiału nauczania – egzamin końcowy	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
F2	20
F3	20
P1	50
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzające osiągnięcia efektów uczenia się i podlegające ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	

Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
P2	100
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	

Efekty uczenia się dla przedmiotu Lektorat					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Student zna, na poziomie zaawansowanym i rozumie zasady tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku niemieckim, zna słownictwo ogólnego i specjalistyczne.			KW_01	
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku niemieckim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać terminologią w tym zakresie na poziomie B2 ESOKJ.			KU_14	
E2_K	Student jest gotowy do pracy samodzielnej i w zespole, komunikując się z grupą w języku niemieckim.			KK_06 KK_12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	KW_01	C1, C2, C3	T1 - T5	Mk1, Mk2, Mk3, Mk4	P1

Umiejętności					
E2_U	KU_14	C4, C5	T1 – T5	Mk1, Mk2, Mk3, Mk4	F1, F2, P1
Kompetencje					
E3_K	KK_06 KK_12	C2, C3, C4, C5	T1 – T5	Mk1, Mk4	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		-	
Ćwiczenia				-	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				200	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Konsultacje				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		-	
		Rozwiązywanie zadań i problemów		20	
		Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		-	
		Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		10	
		Przygotowanie się do zaliczenia		10	
		Przygotowanie się do egzaminu		10	
		Inne (jakie?).....		-	
Sumaryczna liczba godzin				250	
Liczba punktów ECTS				10	

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Lektorat</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: <i>praktyczny</i>	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: <i>JĘZYK OBCY - JĘZYK ROSYJSKI</i>	
Lektorat	
Cele kształcenia C1 Zapoznanie studentów z zasadami tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku obcym. C2 Przekazanie wiedzy na temat zasad tworzenia wypowiedzi w języku obcym. C3 Przekazanie wiedzy w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego w dziedzinie języków obcych i dyscyplinach pokrewnych. C4 WYROBIENIE umiejętności stosowania nabytej wiedzy w wypowiedziach ustnych i pisemnych w grupach oraz indywidualnie. C5 WYROBIENIE umiejętności samodzielnej pracy z tekstem w języku obcym. C6 Utrwalenie nawyku systematycznej pracy własnej poprzez regularne prace domowe.	
Przedmiot wprowadzający: Brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student zna terminologię w języku rosyjskim na poziomie A2 Ws2 Student zna terminologię w języku rosyjskim w zakresie ogólnym Ws3 Student potrafi stosować poznane słownictwo do przekazania podstawowych i bardziej szczegółowych informacji o sobie, swojej rodzinie, mieszkaniu / domu, swoich zajęciach, hobby, porach roku, czynnościach dnia codziennego Ws4 Student prezentuje otwartość na odmienność i specyfikę kulturową Rosji.	
Metody kształcenia: Mk1 Metoda komunikacyjna: studenci pracują w parach i małych grupach przekazując sobie potrzebne informacje w języku obcym. Mk2 Metoda gramatyczno – tłumaczeniowa. Mk3 Metoda indukcyjna: student formułuje reguły i zasady w oparciu o przedstawione przykłady. Mk4 Dyskusja. Mk5 Metoda audiowizualna.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny, konsultacje

Pomoce dydaktyczne: Pd1 monitor interaktywny Pd2 projektor Pd3 kurs e-learningowy z języka rosyjskiego Pd4 strony www do nauki języka rosyjskiego	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Powtórzenie, utrwalenie i rozszerzenie wiadomości w zakresie następujących struktur gramatycznych: - czas przeszły, teraźniejszy i przyszły - czasowniki modalne, czasowniki ruchu - bezokoliczniki czasowników, koniugacja - stopniowanie przymiotników - liczebniki - rzeczowniki-formy gramatyczne, liczba pojedyncza i mnoga - zaimki - przyimki - strona bierna T2 Powtórzenie, utrwalenie i poszerzenie wiadomości w zakresie słownictwa ogólnego i specjalistycznego. T3 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI w zakresie rozumienia tekstu mówionego i pisanego. T4 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI formułowania oraz wyrażania opinii i przemyśleń w języku obcym. T5 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI w zakresie referowania przeczytanych i wysłuchanych tekstów. T6 WYROBIENIE UMIEJĘTNOŚCI samodzielnej pracy z materiałem w języku obcym.	
Literatura podstawowa: 1. Nekolová, V. a kol. <i>Ruština nejen pro samouky</i> . Praha: Leda, 2019. ISBN 978-80-7335-428-2 2. Mistrová, V. a kol. <i>Cvičebnice ruské gramatiky</i> . Praha: Polyglot, 2012. ISBN 978-80-86195-29-2 3. Barnet, V. a kol. <i>Ruština pro pokročilé</i> . Praha: Leda, 2007. ISBN 978-80-7335-104-5 4. <u>Akademický slovník cizích slov</u> / kolektiv autorů pod vedením Věry Petráckové a Jiřího Krause 5. Грамматика без проблем. Ruská gramatika s cvičeními, Varšava 2005	
Literatura uzupełniająca dla wykładu i ćwiczeń: 1. В. Федотова, (2003) Русский язык для иностранцев, Минск 2. Vlastní materiály (prezentace, tematické plány lekcí, složky na sociální, ekonomická a turistická témata); jiné tematické internetové zdroje).	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się (f – formujący, p – podsumowujący): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena pracy (indywidualnej) oraz w grupie F3 Ocena zadań P1 Ocena opanowania materiału nauczania w semestrze – kolokwium P2 Ocena opanowania materiału nauczania – egzamin końcowy	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
F2	20

F3	20
P1	50
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/lektorat/egzamin Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie zaliczenia poszczególnych semestrów.	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
P2	100
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	

Efekty uczenia się dla przedmiotu <i>Lektorat</i>		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna, na poziomie zaawansowanym i rozumie zasady tworzenia struktur gramatycznych i leksykalnych w języku rosyjskim, zna słownictwo ogólnego i specjalistyczne.	KW_01
E2_U	Student posiada umiejętność przygotowania wystąpień ustnych i pisemnych w języku rosyjskim. Rozumie znaczenie przekazu zawartego w tekstach o różnej złożoności łącznie z rozumieniem dyskusji na tematy ogólne i specjalistyczne i potrafi się posługiwać terminologią w tym zakresie na poziomie B2 ESOKJ.	KU_14
E2_K	Student jest gotowy do pracy samodzielnej i w zespole,	KK_06

	komunikując się z grupą w języku rosyjskim.			KK_12	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	KW_01	C3	T1, T2	Mk1, Mk2	F1, F2, P1
Umiejętności					
E3_U	KU_14	C5, C6	T3 – T6	Mk1-Mk5	F1, P1
Kompetencje					
E5_K	KK_06 KK_12	C5, C6	T1 – T6	Mk3	P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studenta		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		-	
Ćwiczenia				-	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				200	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Konsultacje				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		-	
		Rozwiązywanie zadań i problemów		20	
		Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		-	

	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	10
	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	10
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		250
Liczba punktów ECTS		10

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA PEDAGOGICKÁ PSYCHOLOGIE	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z głównymi pojęciami, problemami i koncepcjami psychologii wychowawczej. C2 Przekazanie studentom wiedzy o czynnikach determinujących funkcjonowanie dziecka w środowisku szkolnym. C3 Ukształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów powstających w trakcie oddziaływań edukacyjnych.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej oraz psychologii rozwoju.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza tekstów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Przedmiot i cele psychologii nauczania i wychowania. Relacja psychologii wychowawczej do innych działów psychologii oraz do pedagogiki. Podstawy usprawniania komunikacji psychologa z pedagogiem. T2 Podstawowe kategorie psychologii wychowawczej. Rodzaje środowisk wychowawczych. Taksonomie celów edukacyjnych. T3 Pojęcia stylu nauczania i stylu wychowania. Preferencje i cechy nauczyciela określające jego styl nauczania. Rodzina jako wyznacznik rozwoju dziecka. Mechanizmy i efekty międzypokoleniowej transmisji cech w rodzinie. T4 Uczenie się przez dziecko postaw emocjonalnych. Percypowana przez rodzinę i wyznaczana pozycja dziecka w rodzinie a rozwój dziecka. Funkcjonowanie dziecka w układzie pozarodzinnym.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T5 Adaptacja dziecka do nowego środowiska i zagadnienie gotowości szkolnej. Psychologiczne aspekty zjawiska etykietowania dzieci. Predyspozycje i potrzeby ucznia.

T6 Funkcjonowanie uwagi ucznia i jej determinanty.

Cechy temperamentalne dziecka a optymalizacja decyzji edukacyjnych. Pomiar inteligencji i zagadnienie możliwości jej kształtowania.

T7 Wspieranie adolescenta w rozwiązywaniu jego problemów osobistych. Idea kierowania przez dziecko własnym rozwojem i jej podstawy psychologiczne. Pojęcie i wymiary interakcji wychowawczej.

T8 Modele interakcji wychowawczych. Psychoprofilaktyka zaburzeń rozwoju. Założenia i efekty realizacji programów psychoprofilaktyki zaburzeń.

T9 Kategorie dzieci wymagających specjalnego nauczania.

Psychologiczna charakterystyka osób upośledzonych intelektualnie. Dzieci dyslektyczne. Dzieci z defektami zmysłów. Dzieci uzdolnione i utalentowane

Ćwiczenia:

T10 Właściwości rodziny determinujące poziom przystosowania dziecka. Badania nad wybranymi aspektami oddziaływań rodzicielskich. Postawy rodzicielskie i ich percepcja przez dziecko.

T11 Motywacja szkolna. Motywacja a oceny szkolne.

Psychologiczne aspekty nagradzania.

T12 Teoria wyuczonej bezradności – aplikacje edukacyjne.

Warunki kształtowania wiedzy niejałowej.

Relacje uczeń-grupa.

T13 Socjometria i jej zastosowania w edukacji. Możliwości modyfikacji statusu socjometrycznego dziecka. Konsekwencje alienacji realnej i wyobrażonej dla funkcjonowania dziecka.

T14 Psychologiczne podstawy profilaktyki uzależnień.

Specjalne zadania edukacyjne.

T15 Problemy osobiste nauczyciela – możliwości doradztwa psychologicznego.

Problemy nauczycieli początkujących a problemy nauczycieli doświadczonych.

Optymizm i poczucie samoskuteczności u nauczycieli o różnym stażu i profilu zawodowym.

T16 Poważne problemy wychowawcze. Dzieci destruktywne i autodestruktywne. Rozwiązywanie problemów agresji jednostkowej i grupowej.

T17 Wspieranie adolescenta w rozwiązywaniu jego problemów osobistych. Dzieci o zaburzonej osobowości.

Literatura podstawowa:

1. Kusák, P., Dařílek, P. *Pedagogická psychologie*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2001.
2. Mareš, J. *Pedagogická psychologie*. Praha: Portál, 2013.
3. Toman, J. *Jak zlepšit organizaci a techniku duševní práce*. Praha: Svoboda, 1984.

Literatura uzupełniająca:

1. Vališová, A. *Autorita jako pedagogický problém*. Praha: Karolinum, 1998.
2. Mietzel, G. (2002). *Psychologia kształcenia*. Gdańsk: GWP.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Ocena przygotowanej przez studenta pracy/prezentacji

P1 Egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		10
P1		90
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia		
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)		Waga aktywności (liczba punktów)
F1		30
F2		70
Suma punktów		100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie		
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry		
Efekty uczenia się dla przedmiotu²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma zaawansowana wiedzę o teoriach i modelach wychowania. Zna relację psychologii wychowawczej wobec innych dziedzin psychologii i pedagogiki.	K_W01 K_W09 K_W17
E2_W	Ma wiedzę o instytucjach zajmujących się wychowaniem i roli psychologa w systemie oświaty i opieki społecznej.	K_W14 K_W18
E3_W	Zna specyfikę funkcjonowania grup społecznych w szkołach i ośrodkach wychowawczych. Ma wiedzę o metodach wychowawczych w środowisku szkolnym	K_W11 K_W17
E4_U	Potrafi zaplanować badania mające na celu rozpoznanie sytuacji wychowawczej oraz funkcjonowanie uczniów i klas szkolnych	K_U07 K_U11

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

					K_U12
E5_U	Potrafi zaproponować adekwatną formę oddziaływania psychologicznego w celu usprawnienia procesu wychowania i profilaktyki.				K_U10 K_U11
E6_U	Potrafi scharakteryzować różne metody i modele wychowania oraz przedstawiać problemy wychowawcze odwołując się do teorii psychologicznych.				K_U04 K_U12
E7_K	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne występujące w instytucjach wychowawczych i oświatowych.				K_K11 K_K03
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W09 K_W17	C1, C2	T1 - T9	Mk1, Mk2	P1, F1
E2_W	K_W14 K_W18	C1, C2	T1 - T9	Mk1, Mk2	P1, F1
E3_W	K_W11 K_W17	C1, C2	T1 - T9	Mk1, Mk2	P1, F1
Umiejętności					
E4_U	K_U07 K_U11 K_U12	C3	T10 - T17	Mk2 - Mk5	F1, F2
E5_U	K_U10 K_U11 K_U18	C3	T10 - T17	Mk2 - Mk5	F1, F2
E6_U	K_U04 K_U12	C3	T10 - T17	Mk2 - Mk5	F1, F2
Kompetencje					
E7_K	K_K11 K_K03	C1 - C3	T1 - T17	Mk1 - Mk5	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	16
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	40
	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	10
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	
	Przygotowanie się do egzaminu	23
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		125
Liczba punktów ECTS		5

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/laboratorium</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: DORADZTWO ZAWODOWE PORADENSTVÍ	
Cele kształcenia: C1 – przedstawienie podstawowej wiedzy o rynku pracy i edukacji C2 – wyposażenie uczestników w podstawowe umiejętności z zakresu doradztwa zawodowego, w tym umiejętności diagnostyczne	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza testów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach Mk5 Case study	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Teoretyczne podstawy rynku pracy i bezrobocia. Elementy rynku pracy. T2 Rynek pracy dzisiaj i w przyszłości. Trendy na polskim, europejskim i światowym rynku pracy, w koncepcji zrównoważonego rozwoju. T3 Metody poszukiwania pracy. Dokumenty aplikacyjne. Rozmowa kwalifikacyjna. T4 Metody kształtowania własnej kariery T5 Predyspozycje zawodowe – metody określania Laboratorium: T6 Diagnoza predyspozycji zawodowych, preorientacja zawodowa. Zastosowanie metod diagnostycznych (Wielowymiarowy Kwestionariusz Preferencji WKP, TZ Test Zainteresowań, PROKOS Profil Kompetencji Społecznych). T7 Indywidualne doradztwo zawodowe dla młodzieży T8 Grupowe doradztwo zawodowe T9 Metody poszukiwania pracy. Przygotowywanie dokumentów aplikacyjnych T10 Doradztwo zawodowe dla bezrobotnych, w tym długotrwale bezrobotnych	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T11 Programy aktywizujące	
Literatura podstawowa: 1. Svobodová, D. <i>Profesní poradenství</i>. Praha: Grada, 2010. 2. Hayes, N. <i>Aplikovaná psychologie</i>. Praha: Grada, 2013. 3. Pugnerová, M. <i>Kapitoly z psychologie práce</i>. Olomouc: Univerzita Palackého, 2006.	
Literatura uzupełniająca: 1. Slepíčka, P., Hošek, V., & Hátlová, B. <i>Psychologie sportu</i>. Praha: Karolinum, 2006. B. Wojtasik, 1997r., "	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 ocena wykonywanych zadań P1 Ocena przygotowanej przez studenta pracy/prezentacji	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/laboratorium	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Efekty uczenia się dla przedmiotu²	

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego			
E1_W	Ma zaawansowaną wiedzę trendach na rynku pracy i edukacji, również w odniesieni do koncepcji zrównoważonego rozwoju.	K_W10 K_W14			
E2_W	Zna zasady i metody prowadzenia działań z zakresu doradztwa zawodowego dla różnych grup docelowych.	K_W11 K_W14			
E3_U	Potrafi zastosować podstawowe instrumenty pracy doradcy zawodowego oraz potrafi określić ich przydatność w poradzie zawodowej.	K_U04 K_U05 K_U10			
E4_K	Ma gotowość do wspierania innych w rozwoju ich kariery zawodowej zgodnie z własnymi predyspozycjami i kompetencjami. Szanuje wybory zawodowe dokonywane przez innych. Motywuje innych do rozwoju zawodowego.	K_K01 K_K02 K_K04 K_K08 K_K13 K_K14			
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W10 K_W14	C1, C2	T1 - T5	Mk1, Mk2	P1
E2_W	K_W10 K_W14	C1, C2	T1 - T5	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U04 K_U05 K_U10	C1, C2	T6 - T11	Mk2 - Mk5	F1
Kompetencje					
E4_K	K_K01 K_K02 K_K04 K_K08 K_K13 K_K14	C1 - C2	T1 - T11	Mk1 - Mk5	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	10
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	34
	Rozwiązywanie zadań i problemów	20
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	20
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	
	Przygotowanie się do egzaminu	
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		100
Liczba punktów ECTS		4

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Seminarium</i>
Prowadzący:	
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil kształcenia: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: SEMINARIUM LICENCJACKIE	
Cele kształcenia C1 Uściślenie zainteresowań naukowych studenta (nakreślenie granic obszaru badawczego) w odniesieniu do ich przyszłej pracy licencjackiej C2 Wypracowanie koncepcji danej pracy – tematu i struktury poprzez przedstawienie przez studenta tematu swojej pracy i zarysowanie jej struktury oraz przyjętej przez siebie metodologii. C3 Nauczenie studenta szukania źródeł przydatnych w pisaniu pracy, korzystania z tekstów naukowych, dbałości o przypisy i formalną stronę pracy.	
Przedmiot wprowadzający: brak	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Ws1 Student zna w stopniu zaawansowanym terminologię używaną w psychologii i naukach pokrewnych. Ws2 Student potrafi wykorzystywać zaawansowaną wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i naukach pokrewnych w celu analizowania i interpretowania wyzwań stojących przed współczesnym społeczeństwem. Ws3 Student posiada kompetencje komunikacyjne. Ws4 Student potrafi pracować samodzielnie i w zespole.	
Metody kształcenia: Mk1 Opis/instruktaż Mk2 Metoda problemowa. Mk3 Dyskusja.	
Pomoce dydaktyczne: - komputer, - rzutnik, - prezentacja,	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

- teksty źródłowe.	
Program kształcenia (treści nauczania): T1 Metodologia pisania pracy licencjackiej. T2 Metody badawcze stosowane podczas pisania pracy. T3 Dobór literatury przedmiotu oraz materiału źródłowego. T4 Struktura pracy, jej konspekt. T5 Gromadzenie, klasyfikacja i analiza materiału faktograficznego. Prezentacja zebranego materiału. T6 Opis materiału badawczego. T7 Prezentacja wybranych fragmentów pracy. T8 Strona techniczna pracy.	
Literatura podstawowa: 1. FAJKUS, B. <i>Filosofie a metodologie vědy</i>. Praha: Academia, 2005. ISBN 80-200-1304-0. 2. HENDL, J. <i>Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace</i>. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9. 3. CHRÁSKA, M. <i>Metody pedagogického výzkumu: Základy kvantitativního výzkumu</i>. 2., aktualizované vydání. Praha: Grada, 2016. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-5326- 4. Blatný, M. <i>Metodologie psychologického výzkumu</i>. Praha: Academia, 2006. 5. Ferjenčík, J. <i>Úvod do metodologie psychologického výzkumu</i>. Praha: Portál, 2010	
Literatura uzupełniająca: 1. GAVORA, P. <i>Spríevodca metodológiou kvalitatívneho výskumu</i>. Bratislava : Univerzita Komenského, 2007. 2. HENDL, J. <i>Přehled statistických metod zpracování dat</i>. Praha: Portál , 2004. 3. HUBÍK, S. <i>Hypotéza. Metodologický nástroj výzkumu ve společenských vědách</i>. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2006. 4. KAUFMANN, J.-C. <i>Chápající rozhovor</i>. Praha: Sociologické nakladatelství, 2010. 5. KERLINGER, F. N. <i>Základy výzkumu chování</i>. Praha: Academia, 1972. 6. MAŇÁK, J., ŠVEC, Š.; ŠVEC, V. aj. <i>Slovník pedagogické metodologie</i>. Brno: Paido 2005. 7. McDONALD, R. P. <i>Faktorová analýza a příbuzné metody v psychologii</i>. Praha: Academia, 1991. 8. STRAUSS, A., CORBINOVÁ, J. <i>Základy kvalitativního výzkumu. Postupy a techniky metody zakotvené teorie</i>. Boskovice: Nakladatelství Albert, 1999. 9. ŠANDEROVÁ, J. a kol. <i>Jak číst a psát odborný text ve společenských vědách</i>. Praha: Sociologické nakladatelství, 2005. 10. ŠVAŘÍČEK, R., ŠEĐOVÁ, K. a kol. <i>Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách</i>. Praha: Portál, 2007. 11. ŠVEC, Š. a kol. <i>Metodologie věd o výchově</i>. Brno: Paido, 2009.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności i jakości pracy studenta F2 Ocena poszczególnych etapów pracy licencjackiej P1 Ocena wykonania tekstu pracy licencjackiej i jej treści	
Warunki zaliczenia zajęć	
Seminarium	• Minimum 80% obecności na zajęciach Aktywny udział w seminarium. Warunkiem zaliczenia semestrów jest: • Złożenie poszczególnych części pracy (I semestr – złożenie karty

	tematu pracy wraz z literaturą, II semestru – oddanie rozdziałów teoretycznych, III semestru – oddanie pracy licencjackiej w całości).				
Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się				Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zdobywa zaawansowaną, merytoryczną wiedzę na temat wybranego zagadnienia objętego tematyką seminarium.				K_W01 K_W03 K_W04
E2_W	Student zna i wie, jak wykorzystywać w praktyce procedury, metody i narzędzia badawcze stosowane w psychologii i naukach pokrewnych.				K_W03 K_W04
E3_U	Student potrafi w sposób poprawny, spójny i logiczny oraz zgodny z regułami warsztatu naukowego analizować, interpretować i opisywać otaczającą go rzeczywistość społeczną.				K_U03 K_U04 K_U08
E4_U	Student potrafi wykorzystać umiejętności w zakresie techniki pisanie pracy dyplomowej. Dokonuje doboru źródeł i materiału empirycznego, dobiera, porządkuje i klasyfikuje materiał badawczy, analizuje go i na tej podstawie wyciąga wnioski.				K_U03 K_U04 K_U08
E5_K	Student dyskutuje na temat swojej pracy i przeprowadzonych badań, dąży do formułowania własnych tez, jest otwarty na argumenty kolegów i promotora pracy.				K_K05 K_K06
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Odniesienie danego efektu do treści kształcenia (nauczania)	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W01 K_W03 K_W04	C1, C2, C3	T3 – T7	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
E2_W	K_W03 K_W04	C1, C2, C3	T1 – T6	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
Umiejętności					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E3_U	K_U03 K_U04 K_U08	C1, C2, C3	T1 – T8	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
E4_U	K_U03 K_U04 K_U08	C1, C2, C3	T1 – T8	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
Kompetencje					
E5_K	K_K05 K_K06	C1 – C3	T1 – T8	Mk1 – Mk3	F1, F2, P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		-		
Ćwiczenia			-		
Seminarium			90		
Praktyka studencka			-		
Lektorat			-		
Konwersatorium			-		
Wykład monograficzny			-		
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury		80		
	Rozwiązywanie zadań i problemów		-		
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		45		
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-		
	Przygotowanie się do zaliczenia				
	Przygotowanie się do egzaminu		30		
	Inne (jakie?)Pisanie pracy magisterskiej		130		
Sumaryczna liczba godzin			375		

Liczba punktów ECTS	15
----------------------------	-----------

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj modułu: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PEDAGOGIKA OGÓLNA OBECNÁ PEDAGOGIKA	
Cele kształcenia: C1 Ukazanie charakterystyki przedmiotu, jego zakorzenienia merytorycznego i metodologicznego w szeroko rozumianej humanistyce. C2 Zaprezentowanie genezy pedagogiki, jej aparatu pojęciowego, dziejów i współczesnych dylematów. C3 Zorientowanie studentów we współczesnym stanie teorii i koncepcji pedagogicznych. C4 Przedstawienie wieloparadygmatyczności metodologicznej pedagogiki.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Brak wymagań wstępnych	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza tekstów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Wychowanie jako czynność techniczna, jako działanie komunikacyjne oraz jako fakt kulturowy. T2 Zależność sposobu uprawiania pedagogiki od rozumienia wychowania. Geneza i struktura wiedzy pedagogicznej. T3 Społeczno-kulturowe uwarunkowania wiedzy pedagogicznej. Zależność pedagogiki od innych dziedzin wiedzy. Subdyscypliny pedagogiczne i nauk współpracujące. T4 Nomotetyzm i idiografizm metodologiczny. Struktura i style myślenia pedagogicznego. T5 Aporie pedagogiczne: przymus i swoboda w wychowaniu, wychowanie jako urabianie i jako wspomaganie rozwoju, wychowanie adaptacyjne i emancypacyjne, wychowanie a manipulacja. T6 Pojęcie doktryny pedagogicznej. Główne doktryny (systemy) pedagogiczne. Bios, ethos, agos i los jako kategorie pedagogiczne.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T7 Związek doktryn z ideologiami i formacjami światopoglądowymi. Znani pedagodzy i ich poglądy.

Ćwiczenia

T8 Metody, rodzaje i formy wychowania. Metody poznawania uczniów

T9 raca z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

T10 Oblicza współczesnej szkoły: przeciwdziałanie zagrożeniom.

T11 Kompetencje nauczyciela i wychowawcy.

T12 Antypedagogika i antyszkola

Literatura podstawowa:

1. Dvořáček, J. (2014). *Základy pedagogiky*. Praha: VŠE
2. Dvořáková, M. (2015). *Základní učebnice pedagogiky*. Praha: Grada.

Literatura uzupełniająca:

1. Kasper, T. (2008). *Dějiny pedagogiky*. Praha: Grada.
2. Meier, M. (2012). *Obecná pedagogika*. Praha: Grada.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Kolokwium

P1 Egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny
51-59 punktów – dostateczny
60-69 punktów – dostateczny plus
70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus

90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Za podstawowe teorie pedagogiczne, posiada wiedzę nt. współczesnych kierunków rozwoju pedagogiki, jej nurtów i systemów pedagogicznych, a także rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.			K_W17	
E2_W	Dysponuje wiedzą na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej pedagogiki, rozwoju idei pedagogicznych, a także identyfikuje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych zjawiska i procesy społeczne.			K_W11	
E3_U	Wykazuje zdolność do analizy podstawowych problemów wychowawczych, potrafi interpretować i racjonalnie oceniać różnorodne sytuacje edukacyjne i wzory ludzkich działań socjalizacyjnych i wychowawczych.			K_U04 K_U10 K_U11	
E4_U	Rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, a także potrafi stosować adekwatne procedury interpretacyjne w odniesieniu do zjawisk wychowawczych.			K_U04 K_U13	
E5_K	Zna zasoby teorii pedagogicznej, a jednocześnie nabywa świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności.			K_K01 K_K02 K_K06	
E6_K	Utożsamia się z wybranymi wartościami, celami i zadaniami ukazywanymi na gruncie pedagogiki, a jednocześnie reprezentuje otwarte postawy poznawcze i światopoglądowe.			K_K07 K_K10	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W17	C1	T1 – T97	Mk1, Mk3	P1, F1
E2_W	K_W11	C2, C3, C4	T1 – T7	Mk1, Mk3	P1, F1
Umiejętności					
E3_U	K_U04 K_U10	C2, C3, C4	T8 – T12	Mk2 – Mk4	F1, F2

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

	K_U11				
E4_U	K_U04 K_U13	C2, C3, C4	T8- T12	Mk2 - Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K02 K_K06	C1, C2, C3, C4	T1 - T12	Mk1 - Mk4	P1, F1
E6_K	K_K07 K_K10	C1, C2, C3, C4	T1 - T12	Mk1 - Mk4	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		10	
Ćwiczenia				10	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		20	
		Rozwiązywanie zadań i problemów		10	
		Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu			
		Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-	
		Przygotowanie się do zaliczenia		10	
		Przygotowanie się do egzaminu		15	
		Inne (jakie?).....		-	
Sumaryczna liczba godzin				75	

Liczba punktów ECTS	3
----------------------------	----------

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PSYCHOLOGIA EDUKACJI PSYCHOLOGIE VÝCHOVY	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z głównymi pojęciami, problemami i koncepcjami psychologii edukacji C2 Przekazanie studentom wiedzy o czynnikach determinujących skuteczność procesu kształcenia C3 Ukształtowanie umiejętności planowania oddziaływań edukacyjnych	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Brak wymagań wstępnych	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza tekstów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Edukacja a rozwój jednostki. Wiedza o rozwoju psychicznym jako podstawa nauczania i wychowania. Uwarunkowania skutecznego uczenia się i nauczania. T2 Funkcjonowanie systemu oświatowego a psychologia edukacji. Koncepcja zrównoważonego rozwoju w edukacji. Adaptacja uczniów do warunków szkolnych. T3 Dialog edukacyjny. Konflikty w środowisku szkolnym: źródła, sposoby rozwiązywania i znaczenie. T4 Periodyzacja rozwoju w okresie dzieciństwa i dorastania: nowa forma rozwojowa, okresy stabilne i kryzysu T5 Dynamika form uczenia się i nauczania w okresie dzieciństwa i dorastania: specyfika i warunki uczenia się o charakterze spontanicznym, spontaniczno - reaktywnym, reaktywnym, zgodne z własnymi zainteresowaniami. T6 Dzieci wymagające specjalnego nauczania. T7 Nauczyciel jako podmiot procesu edukacyjnego i jego specyficzne problemy. Idea edukacji całościowej. Edukacja osób dorosłych.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Ćwiczenia

T8 Pamięć jako przedmiot badań psychologicznych. Niedoskonałości pamięci.

Usprawnianie pamięci

T9 Psychologia uczenia

T10 Kary i nagrody w edukacji

T11 Motywacja do uczenia się czy szkoła jako system totalitarny

T12 Pomiar i ocena osiągnięć

T13 Zagrożenia w edukacji

T14 Edukacja szkolna a rozwój umiejętności społecznych

T15 Zapobieganie konfliktom – trening asertywności

Literatura podstawowa:

1. Homola, A. *Psychologie výchovy a vzdělávání dospělých*. Olomouc: UP, 2009.
2. Kusák, P., Dařílek, P. *Pedagogická psychologie*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2001.
3. Mareš, J. *Pedagogická psychologie*. Praha: Portál, 2013.
4. Toman, J. *Jak zlepšit organizaci a techniku duševní práce*. Praha: Svoboda, 1984.

Literatura uzupełniająca:

1. Vališová, A. *Autorita jako pedagogický problém*. Praha: Karolinum, 1998.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

F2 Kolokwium

P1 Egzamin pisemny

Warunki zaliczenia zajęć/wykład

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny

51-59 punktów – dostateczny

60-69 punktów – dostateczny plus

70-79 punktów – dobry

80-89 punktów – dobry plus

90-100 punktów – bardzo dobry

Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia

Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny

51-59 punktów – dostateczny

60-69 punktów – dostateczny plus

70-79 punktów – dobry
80-89 punktów – dobry plus
90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²					
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się			Odniesienie efektu do efektu kierunkowego	
E1_W	Ma wiedzę o mechanizmach uczenia się, zna psychologiczne podstawy procesu edukacji na różnych poziomach rozwoju człowieka			K_W08 K_W09 K_W17	
E2_W	Ma wiedzę o instytucjach zajmujących się edukacją i roli psychologa w systemie oświaty.			K_W14 K_W18	
E3_U	Potrafi zaproponować adekwatną formę oddziaływania psychologicznego w celu usprawnienia procesu edukacji. Potrafi zidentyfikować psychologiczne źródła zakłóceń procesu edukacyjnego			K_U10 K_U12 K_U13	
E4_K	Jest wrażliwy na problemy psychospołeczne występujące w związku z uczestnictwem człowieka w systemie edukacji			K_K09	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W08 K_W09 K_W17	C1, C2	T1 - T7	Mk1, Mk3	P1, F1
E2_W	K_W14 K_W18	C1, C2	T1 - T7	Mk1, Mk3	P1, F1
Umiejętności					
E3_U	K_U10 K_U12 K_U13	C2, C3	T8 - T15	Mk2 - Mk4	F1, F2
Kompetencje					
E4_K	K_K09	C1, C2, C3	T1 - T15	Mk1 - Mk4	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Forma zajęć	Forma aktywności studentów	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim	16
Ćwiczenia		16
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	40
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	18
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	25
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		125
Liczba punktów ECTS		5

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: Warsztaty
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: TECHNIKI ROZWOJU OSOBOWOŚCI TECHNIKY ROZVOJE OSOBNOSTI	
Cele kształcenia: C1 Poznanie zagadnień dotyczących głównych mechanizmów rozwoju zawodowego człowieka w ramach najważniejszych koncepcji teoretycznych C2 Analiza sytuacji pracy jako jednego z głównych obszarów rozwoju życiowego w interdyscyplinarnym ujęciu psychologicznym na styku współczesnej psychologii pracy, psychologii rozwoju w ujęciu <i>live-span developmental psychology</i> oraz zarządzania zasobami ludzkimi. C3 Zapoznanie się z różnorodnymi technikami i strategiami służącymi do rozwoju osobowości oraz umiejętności praktycznego stosowania ich.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej i rozwoju człowieka.	
Metody kształcenia: Mk1. Warsztaty Mk2. Dyskusja Mk3. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Warsztaty: T1 Psychologia zawodowego rozwoju osobowości - analiza terminów podstawowych. T2 Sukcesy szkolno-zawodowe uczących się. T3 Sukcesy społeczno-zawodowe pracujących. T4 Osobowość zawodowa pracownika. T5 Proces zawodowego rozwoju człowieka. T6 Czynniki i wyznaczniki rozwoju zawodowego. T7 Metody poznawania rozwoju osobowości zawodowej. T8 Metody ćwiczeniowo-treningowe przystosowania do pracy. T9 Uniwersalne emocje i potrzeby. Rozumienie emocji u siebie i u innych T10 Strategie postępowania z trudnymi emocjami i zniechęceniem T11 Samorealizacja i rozwój zawodowy (identyfikacją celów zawodowych i opracowywaniem strategii ich realizacji).	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T12 Kwestie etyczne dotyczące wspomagania rozwoju człowieka przez pracę i dla pracy.

Literatura podstawowa:

1. Janek, M. *Cesty rozvoje osobnosti*. Praha: Mladá fronta, 1989.

2. Valenta, J. *Didaktika osobnostní a sociální výchovy*. Praha: Grada, 2013.

Literatura uzupełniająca:

1. Blatný, L. a kol. *Psychologie osobnosti*. Praha: Grada, 2010.

2. Kolařík, M. *Interakční psychologický výcvik pro praxi*. Praha: Grada, 2013.

3. Covey, S. R. *7 návyků skutečně efektivních lidí*. Praha: Management Press, 2014.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Obecność na warsztatach

P1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

Warunki zaliczenia zajęć/warsztaty

Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	50
P1	50
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny

51-59 punktów – dostateczny

60-69 punktów – dostateczny plus

70-79 punktów – dobry

80-89 punktów – dobry plus

90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu²

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Posiada wiedzę na temat czynników konstytuujących środowisko pracy i ich wpływu na funkcjonowanie człowieka również w odniesieniu do koncepcji zrównoważonego rozwoju.	K_W14
E2_U	Potrafi zastosować wiedzę teoretyczną do opisu i wyjaśniania funkcjonowania człowieka w pracy	K_U04 K_U11
E3_U	Potrafi określać cele zawodowe i osobiste oraz opracowywać strategie ich realizacji.	K_U10
E4_K	Dostrzega problemy, jest zdolny do wychodzenia poza schematyczne, standardowe sposoby interpretacji zjawisk i rozwiązywanie problemów w odniesieniu do zjawisk z zakresu funkcjonowania człowieka w środowisku pracy.	K_K02 K_K07 K_K13

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

E5_K	Ma świadomość własnych preferencji w zakresie środowiska pracy			K_K08	
Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny					
Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W14	C1	T1	Mk1	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U04 K_U11	C2 - C3	T2- T12	Mk1, Mk2, MK3	P1
E3_U	K_U10	C2 - C3	T2- T12	Mk1, Mk2, MK3	P1
Kompetencje					
E4_K	K_K02 K_K07 K_K13	C1 - C3	T1 - T12	Mk1, Mk2, MK3	P1
E5_K	K_K08	C1 - C3	T1 - T12	Mk1, Mk2, MK3	P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim			
Warsztaty				12	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		10	

	Rozwiązywanie zadań i problemów	28
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	-
	Inne (jakie?).....	-
Summaryczna liczba godzin		50
Liczba punktów ECTS		2

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetínie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: WPROWADZENIE DO PEDAGOGIKI SPECJALNEJ ÚVOD DO SPECIÁLNÍ PEDAGOGIKY	
C1 Ukazanie studentom istoty pedagogiki specjalnej, jako nauki teoretycznej i praktycznej, jej przedmiotu i zakresu oraz celów i zasad. C2 Przyswojenie przez studentów podstawowych pojęć z zakresu pedagogiki specjalnej. C3 Poznanie subdyscyplin pedagogiki specjalnej w kontekście problemów osób niepełnosprawnych.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru pedagogiki ogólnej.	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza tekstów	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1 Przedmiot i zakres pedagogiki specjalnej; podstawowe pojęcia. T2 Pedagogika specjalna jako nauka interdyscyplinarna. Związki pedagogiki specjalnej z innymi dziedzinami wiedzy. T3 Subdyscypliny pedagogiki specjalnej. T4 Wspólne i swoiste problemy osób z różnymi niepełnosprawnościami. Skala i dynamika zjawiska niepełnosprawności w Polsce i na świecie. T5 Podmiotowość i autorewalidacja w pedagogice specjalnej. Ćwiczenia T6 Podstawowe zasady edukacji i rewalidacji osób niepełnosprawnych w kontekście ich potrzeb życiowych i społecznego wsparcia. Formy postępowania terapeutyczno-wychowawczego. T7 Postawy społeczne wobec osób niepełnosprawnych. Aksjologiczne aspekty procesu integracji. T8 Uczestnictwo społeczne w kulturze podstawą rehabilitacji, edukacji i twórczej aktywności osób niepełnosprawnych.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

Literatura podstawowa:	
1. BARTOŇOVÁ, M. <i>Současné trendy v edukaci dětí a žáků se speciálními vzdělávacími potřebami v České republice</i> . Brno: Paido, 2005. ISBN 80-86633-37-3 2. JEŘÁBKOVÁ, Kateřina a kol. <i>Lidé se zdravotním postižením – historické aspekty</i> . 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. 104 s. ISBN 978-80-244-3602-9.	
Literatura uzupełniająca:	
1. LECHTA, V. a kol. <i>Základy inkluzivní pedagogiky</i> . Praha: Portál, 2010. 2. LUDÍKOVÁ, Libuše, KOZÁKOVÁ, Zdeňka a kol. <i>Poradenství pro osoby se speciálními vzdělávacími potřebami</i> . 1. vyd. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2012. 76 s. ISBN 978-80-244-3091-1.	
Sposoby oceny (f – formující, p – podsumowující):	
F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć	
F2 Test	
P1 Kolokwium	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Efekty uczenia się dla przedmiotu²	

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Student zna i posiada usystematyzowaną terminologię z zakresu pedagogiki specjalnej oraz jej odniesienia do innych nauk społecznych.	K_W17
E2_W	Student ma wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej, zorientowaną na zastosowania praktyczne w działalności rehabilitacyjnej, edukacyjnej, terapeutycznej i resocjalizacyjnej.	K_W11 K_W17
E3_U	Potrafi interpretować problem odchylenia od normy i jego konsekwencje wynikające ze społecznego punktu widzenia	K_U11
E4_K	Student jest wrażliwy na problemy z obszaru pedagogiki specjalnej, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem	K_K02 K_K03 K_K10 K_K14

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W17	C1	T1 – T5	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W11 K_W17	C2, C3, C4	T1 – T5	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U11	C2, C3, C4	T6- T8	Mk2 – Mk3	F1
Kompetencje					
E4_K	K_K02 K_K03 K_K10 K_K14	C1, C2, C3, C4	T1 – T8	Mk1 – Mk3	P1, F1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć	Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych		
Wykład	Kontakt z nauczycielem akademickim		10		

Ćwiczenia		10
Seminarium		-
Praktyka studencka		-
Lektorat		-
Konwersatorium		-
Wykład monograficzny		-
Praca własna studenta	Czytanie wskazanej literatury	25
	Rozwiązywanie zadań i problemów	10
	Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu	-
	Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń	-
	Przygotowanie się do zaliczenia	-
	Przygotowanie się do egzaminu	20
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		75
Liczba punktów ECTS		3

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Warsztaty</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: MEDIACJE ZPROSTŘEDKOVÁNÍ	
Cele kształcenia: C1 Zapoznanie studentów z głównymi zagadnieniami z zakresu mediacji oraz zasad prowadzenia mediacji w różnych kontekstach społecznych i instytucjonalnych C2 Kształtowanie podstawowych umiejętności mediacyjnych	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej i rozwoju człowieka.	
Metody kształcenia: Mk1. Warsztaty Mk2. Dyskusja Mk3. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Warsztaty: T1 Wprowadzenie w problematykę: pojęcie, zakres i rodzaje mediacji, fazy (proces) negocjacji, miejsce i rola mediacji w oświacie, sądownictwie T2 Podstawy analizy konfliktów w mediacjach istota konfliktów, przyczyny i uwarunkowania konfliktów, funkcje i skutki konfliktów, sposoby rozwiązywania konfliktów. T3 Podstawowe techniki mediacyjne T4 Komunikacja w negocjacjach: funkcje mediatora, zasady komunikacji niewerbalnej (język ciała). T5 Mediacje szkolne i mediacje rówieśnicze T6 Mediacja jako metoda rozwiązywania sporów sądowych w sprawach cywilnych T7 Mediacja w sprawach rodzinnych. Regulacje prawne dotyczące mediacji zawarte w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym i w Kodeksie postępowania cywilnego. T8 Trudne sytuacje mediacyjne: makiawelizm, sposoby erystyczne, mechanizmy napędzania konfliktów, techniki manipulacyjne, trudny partner negocjacji, T9 Czynności stron i mediatora zmierzające do wszczęcia mediacji, podejmowane w trakcie mediacji i po jej zakończeniu-ugoda mediacyjna. Moc prawna ugody mediacyjnej	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

,czynności sądu w zakresie zatwierdzenia ugody lub nadania jej klauzuli wykonalności-warunki i ograniczenia

Literatura podstawowa:

1. Bednář, V. *Strategie vyjednávání*. Praha: Grada Publishing, 2012.
2. Bělohávková, V. *33 základních technik vyjednávání*. Brno: Computer Press, 2003.
3. DeVito, J.A. *Základy mezilidské komunikace*. Praha: Grada, 2008.

Literatura uzupełniająca:

1. DeVito, J.A. *Základy mezilidské komunikace*. Praha: Grada, 2008.
2. Forsyth, P. *Vyjednávání*. Praha: Portál, 2007.

Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca):

F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć

P1 Scenka rodzajowa – symulacja mediacji

Warunki zaliczenia zajęć/warsztaty	
Nazwa aktywności (metody sprawdzające osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	50
P1	50
Suma punktów	100

Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie

0-50 punktów – niedostateczny

51-59 punktów – dostateczny

60-69 punktów – dostateczny plus

70-79 punktów – dobry

80-89 punktów – dobry plus

90-100 punktów – bardzo dobry

Efekty uczenia się dla przedmiotu ²		
Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Wie, na czym polega konflikt interesów, zna sposoby rozwiązywania konfliktów społecznych, ma wiedzę o sposobach prowadzenia mediacji.	K_W10 K_W11
E2_U	Potrafi formułować cele mediacji, zastosować wybrane techniki mediacyjne, sformułować porozumienie mediacyjne.	K_U04 K_U08 K_U13
E3_K	Ma świadomość własnych predyspozycji do pełnienia roli negocjatora lub mediatora. Ma gotowość do pełnienia tych ról w zakresie własnych kompetencji.	K_K05 K_K06 K_K07 K_K12

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W10 K_W11	C1	T1	Mk1, Mk2	P1
Umiejętności					
E2_U	K_U04 K_U08 K_U13	C2	T2- T9	Mk1, Mk2, MK3	P1
Kompetencje					
E4_K	K_K05 K_K06 K_K07 K_K12	C1 - C2	T1 - T9	Mk1, Mk2, MK3	P1
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		-	
Warsztaty				25	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		10	
		Rozwiązywanie zadań i problemów		27	
		Przygotowanie scenki rodzajowej / mediacje		28	
		Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-	

	Przygotowanie się do zaliczenia	10
	Przygotowanie się do egzaminu	-
	Inne (jakie?).....	-
Sumaryczna liczba godzin		100
Liczba punktów ECTS		4

Nazwa kierunku kształcenia: PSYCHOLOGIA	
Dziedzina nauk społecznych	
Rodzaj grupy zajęć: C_ Grupa zajęć do wyboru	Forma zajęć¹: <i>Wykład/ćwiczenia</i>
Prowadzący:	
POZIOM STUDIÓW: studia pierwszego stopnia (VI PRK)	
Profil studiów: praktyczny	
Nazwa podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni prowadzącej kierunek: Wydział Nauk Społecznych – Filia we Vsetinie	
Nazwa przedmiotu kształcenia: PROFILAKTYKA UZALEŻNIEŃ PREVENCE ZÁVISLOSTÍ	
Cele kształcenia: C1 Przedstawienie podstawowych pojęć i terminologii związanej z profilaktyką uzależnień oraz koncepcji i modeli współczesnej profilaktyki uzależnień. C2 Zapoznanie się z różnymi formami uzależnień i nabycie umiejętności ich rozpoznawania. C3 Nabycie umiejętności przygotowania i realizacji programów profilaktycznych.	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji: Posiada wiedzę, umiejętności i kompetencje z obszaru psychologii ogólnej, psychologii klinicznej	
Metody kształcenia: Mk1. Wykład (w tym wykład z technikami multimedialnymi) Mk2. Dyskusja Mk3. Analiza tekstów Mk4. Ćwiczenia w podgrupach	
Program kształcenia (treści nauczania): Wykłady: T1. Mechanizmy uzależnienia (na poziomie emocjonalnym, poznawczym i behawioralnym). Uzależnienia substancjalne i behawioralne. T2. Czynniki ryzyka i czynniki ochronne, ich rola w profilaktyce uzależnień. Czynniki genetyczne, środowiskowe i osobowościowe predysponujące do uzależnień T3. Rola społeczności w profilaktyce. Rola szkoły, rodziny, środowiska pracy i społeczności lokalnej w profilaktyce uzależnień. Programy profilaktyczne realizowane w różnych środowiskach T4. Warunki skuteczności oddziaływań profilaktycznych, rodzaje profilaktyki. Koncepcje i modele profilaktyki Ćwiczenia: T5 Podstawowe umiejętności profilaktyczne. Postawy własne a skuteczność profilaktyki. T6 Programy profilaktyki uniwersalnej. T7 Profilaktyka a wczesna interwencja.	

¹ Realizowane formy zajęć: wykład, ćwiczenia, seminarium, praktyka studencka, lektorat, konwersatorium, wykład monograficzny.

T8 Uzależnienia behawioralne – sposoby oddziaływań profilaktycznych	
T9 Podstawy terapii uzależnienia i współuzależnienia	
Literatura podstawowa: 1. Nešpor, K. <i>Návykové chování a závislost</i>. Praha: Portál, 2013. 2. Blažek, B. & Olmrová, J. <i>Světy postižených</i>. Praha: Avicenum, 1988 3. Cohen, R. M. <i>Nejčastější psychické poruchy v klinické praxi</i>. Praha: Portál, 2002.	
Literatura uzupełniająca: 1. Blažek, B. & Olmrová, J. <i>Světy postižených</i>. Praha: Avicenum, 1988 2. Cohen, R. M. <i>Nejčastější psychické poruchy v klinické praxi</i>. Praha: Portál, 2002.	
Sposoby oceny (f – formująca, p – podsumowująca): F1 Ocena aktywności studenta podczas zajęć F2 Ocena przygotowanej przez studenta projektu P1 Egzamin pisemny	
Warunki zaliczenia zajęć/wykład	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	10
P1	90
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Warunki zaliczenia zajęć/ćwiczenia	
Nazwa aktywności (metody sprawdzającej osiągnięcie efektów uczenia się)	Waga aktywności (liczba punktów)
F1	30
F2	70
Suma punktów	100
Kryteria oceny za poszczególne aktywności sprawdzająca osiągnięcia efektów uczenia się i podlegająca ocenie	
0-50 punktów – niedostateczny 51-59 punktów – dostateczny 60-69 punktów – dostateczny plus 70-79 punktów – dobry 80-89 punktów – dobry plus 90-100 punktów – bardzo dobry	
Efekty uczenia się dla przedmiotu²	

² Efekty uczenia się dla przedmiotu zgodne z efektami kierunkowymi.

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie efektu do efektu kierunkowego
E1_W	Ma ogólną wiedzę o specyfice uzależnień oraz zna główne koncepcje zapobiegania im. Rozumie wpływ czynników ryzyka i czynników ochronnych na powstawanie uzależnień.	K_W11 K_W12 K_W17
E2_W	Ma wiedzę o mechanizmach uzależnień behawioralnych i substancjalnych.	K_W11 K_W12 K_W17
E3_U	Potrafi zdiagnozować, zaplanować i przeprowadzić działania profilaktyczne adekwatnie do potrzeb grupy docelowej oraz klienta indywidualnego, adekwatnie do własnych umiejętności.	K_U04 K_U06 K_U07 K_U12 K_U13
E4_U	Potrafi prawidłowo interpretować zjawiska społeczne w kontekście problemu uzależnień.	K_U11
E5_K	Ma świadomość swoich predyspozycji do pełnienia roli profilaktyka. Podejmuje się zadań w obszarze profilaktyki zgodnie z własnymi postawami.	K_K01 K_K04 K_K05 K_K10 K_K13
E6_K	Ma świadomość zagrożeń społecznych związanych z problemem uzależnień.	K_K07 K_K10 K_K11

Tabela odniesień efektów uczenia się do celu kształcenia, treści kształcenia, metod kształcenia i sposobów oceny

Symbol efektu uczenia się	Odniesienie danego efektu do efektu kierunkowego	Odniesienie danego efektu do celu kształcenia	Związek efektu z treściami edukacyjnymi	Odniesienie danego efektu do metod kształcenia	Odniesienie danego efektu do sposobów oceny
Wiedza					
E1_W	K_W11 K_W12 K_W17	C1, C2	T1 - T4	Mk1, Mk3	P1
E2_W	K_W11 K_W12 K_W17	C1, C2	T1 - T4	Mk1, Mk3	P1
Umiejętności					
E3_U	K_U04 K_U06 K_U07 K_U12 K_U13	C3	T5- T9	Mk2 - Mk4	F1, F2
E4_U	K_U11	C3	T5 - T9	Mk2 - Mk4	F1, F2

Kompetencje					
E5_K	K_K01 K_K04 K_K05 K_K10 K_K13	C1 - C3	T1 - T9	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
E6_K	K_K07 K_K10 K_K11	C1 - C3	T1 - T9	Mk1 - Mk4	P1, F1, F2
Formy zajęć i punkty ECTS					
Forma zajęć		Forma aktywności studentów		Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności na studiach niestacjonarnych	
Wykład		Kontakt z nauczycielem akademickim		16	
Ćwiczenia				16	
Seminarium				-	
Praktyka studencka				-	
Lektorat				-	
Konwersatorium				-	
Wykład monograficzny				-	
Praca własna studenta		Czytanie wskazanej literatury		28	
		Rozwiązywanie zadań i problemów		10	
		Przygotowanie projektu/prezentacji/referatu		25	
		Przygotowanie sprawozdania z wykonanych ćwiczeń		-	
		Przygotowanie się do zaliczenia		10	
		Przygotowanie się do egzaminu		20	
		Inne (jakie?).....		-	
Sumaryczna liczba godzin				125	

Liczba punktów ECTS	5
----------------------------	----------